

ALGIMANTAS MIŠKINIS

Žymus Lietuvos architektas, architektūros ir urbanistikos istorikas, kultūros paveldo tyrinėtojas, pedagogas, meno kolekcininkas, Kauno patriotas.

A. Miškinis gimė 1929 m. birželio 25 d. Kaune. Mirė 2015 m. spalio 10 d., palaidotas Karmėlavos kapinėse (Kauno r.).

1954 m. baigė Kauno politechnikos institutą. 1968 m. apgynė kandidato, 1994 m. – daktaro disertacijas. 1996 m. išrinktas Lietuvos mokslų akademijos nariu korespondentu. 1950–1966 m. dirbo Žemės ūkio statybos ir projektavimo institute, 1956–1960 m. – projektų vyr. inžinierius, 1960–1962 m. – skyriaus vyr. architektas, nuo 1962 m. – instituto vyr. architektas. 1966–2000 m. – Architektūros ir statybos instituto skyriaus vyr. inžinierius, nuo 1968 m. – vyr. mokslo darbuotojas, 1973–2000 m. – Urbanistikos skyriaus vadovas. 1959–1960 m. Lietuvos žemės ūkio akademijos, 1962–1968 m. Kauno politechnikos instituto, 1996–2000 m. Vytauto Didžiojo universiteto, Kauno technologijos universiteto, Vilniaus dailės akademijos Kauno instituto ir Vilniaus Gedimino technikos universiteto dėstytojas, nuo 1996 m. – profesorius. 1987 m. Lietuvos kultūros fondo Kauno tarybos pirmininkas. 1999–2007 m. – Kultūros paveldo departamento Urbanistikos ir architektūros tarybos pirmininkas.

Prof. A. Miškinis vienas produktyviausių Lietuvos urbanistikos istorikų, parašė 32 monografijas ir knygas – paminėtina 1995–2007 m. penkių knygų seriją „Lietuvos urbanistikos paveldas ir jo vertybės“. 24 knygų bendraautoris – pažymėtina 1978–1988 m. išleista vienuolikos knygų serija „Lietuvos urbanistikos paminklai“, vadinama vienu solidžiausių urbanistikos darbų

sovietmečio Lietuvoje. Ne mažiau reikšmingi buvo ir prof. A. Miškinio darbai kaunistikos srityje – atlikti Kauno architektūros ir urbanistikos istorijos tyrimai, surinkta ikonografinė medžiaga apie Kauną, išleistas veikalas apie Laisvės alėjos pastatus. Paminėtinos knygos „Žiemgalos krašto praeitis. Linkuva“ D. 1 (1999), „Žiemgalos krašto praeitis. Žeimelis“ D. 3 (2000), „Žiemgalos krašto praeitis. Vaškai“ D. 4 (2005), „Žiemgalos krašto praeitis. Rozalimas“ D. 5 (2007). Paskelbė per 1200 mokslo ir populiarių straipsnių, yra Visuotinės lietuvių enciklopedijos straipsnių apie Lietuvos urbanistinį paveldą autorius. Paskutinis prof. A. Miškinio didelis darbas – trijų dalių autobiografinė knyga „Kas dar nebuvo parašyta“ (1 dalis – 2014 m., 2 ir 3 dalys – 2015 m.).

Mokslinės veiklos kryptys – Lietuvos kultūros ir urbanistikos paveldo tyrinėjimai, vertinimas ir apsauga, miestų ir miestelių raidos tyrinėjimai. Dauguma darbų skirta įvairių vietovių urbanistinei raidai atskleisti, jų vertybėms išaiškinti ir siūlymams parengti, kaip tas vertybes reikėtų saugoti ir tvarkyti. 2001 m. A. Miškiniui už darbų ciklą „Lietuvos urbanistikos istorijos ir paveldo tyrimai (1963–2000 m.)“ skirta Lietuvos mokslo premija. 1997 m. apdovanotas Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino Riterio kryžiumi, Architektūros riterio ordinu (1999), suteiktas Kauno Metų architekto titulas (2006), 2007 m. už ypatingus nuopelnus Kaunui apdovanotas 1-ojo laipsnio Santakos garbės ženklu.

Prof. A. Miškinis – vienas garsiausių meno kūrinių – Lietuvos, Europos, Rytų šalių – kolekcininkas ir mecenatas. 2005 m. savo kolekciją – apie 1100 dailės kūrinių, apie 24 000 mažosios lituanistinės ikonografijos vienetų biblioteką ir archyvą – padovanojo Kaunui. 2012 m. – Lietuvos nacionaliniam muziejui ir kartu savo šaliai įteikė neeilinę dovaną – apie 23 000 vienetų mažosios lituanistinės ikonografijos (miestų ir miestelių fotografijos bei atvirukai, istorinių įvykių ir vietų vaizdai) ir senųjų kalendorių rinkinį, apimantį XIX–XX a. vidurio laikotarpį. Jo dėka Lietuvos visuomenė turi neįtikėtiną galimybę džiaugtis ir tyrinėti dovanotas unikalias, išskirtinai vertingas meno kolekcijas. Paminėtini A. Miškinio išleisti leidiniai, skirti jo meno kolekcijai: „Kauno atvirukai 1918–1940: katalogas“ (2001), „Algimanto Miškinio Lietuvos dailės kolekcijos katalogas“ (2004), „Mano kolekcija: ką ir kaip surinkau, naudoju, dovanojau“ (2007), „Lietuvos istorija atvirukuose ir fotografijose: nuo seniausių laikų iki XX a. vidurio: Algimanto Miškinio kolekcija: [katalogas]“ (2009).

Akademikas A. Miškinis įnešė didžiulį indėlį į Lietuvos mokslą ir kultūrą, buvo visuotinai pripažintas šių tyrimų sričių ekspertas. Per savo ilgą mokslo tiriamąją, ekspertinę, mokslo organizacinę ir pedagoginę veiklą prof. A. Miškinis pelnė visuomenės, kolegų ir mokinių pagarbą bei padėką. Tai buvo išskirtinės inteligencijos ir erudicijos žmogus. „Buvo reto darbštumo ir pasišventimo architektas, turėjęs aiškia, pagrįstą nuomonę urbanistinės plėtros klausimais ir nebijojęs tą nuomonę sakyti. Dėl to turėjo apščiai priešų, kuriems A. Miškinio architektūrinis

sąžiningumas trikdė „plėtristinius žaidimus“, ir dar daugiau pasekėjų, kuriems akademiko laikysena tapo inteligentiškos, tvirtos, į visuomenės interesą orientuotos architektūrinės asmenybės etalonu <...> Nuoseklus, išmintingas ir patriotiškas urbanistikos autoritetas atliko milžinišką darbą, kad Lietuvos erdvinė raida neprarastų tapatumo, neatitrūktų nuo istorinių šaknų, nepaskęstų smulkmenose ir trumpalaikėse kosmopolitinėse madose. <...>“, – rašė architektas Audrys Karalius (daugiau <http://www.laskaunas.lt/naujienos/akademikas-algimantas-miskinis-in-memoriama-architekturos-milzinui/>)

Architektūrinis-urbanistinis A. Miškinio archyvas yra Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių bibliotekoje, fonde Nr. F400 (<http://www.mab.lt/lt/fondai/rankrasciai/inventorinis-sarasas/1123>).

Išleista „Algimantas Miškinis bibliografinė rodyklė“ (1999, rengėjas Sigitas Drobenka, sudarytoja Lina Kanopkienė).

Parengė
LMA Humanitarinių ir socialinių mokslų skyriaus
mokslinė sekretorė Aurika Bagdonavičienė

Naudoti šaltiniai:

1. Asmens byla. LMA archyvas.
2. LMA Humanitarinių ir socialinių mokslų skyriaus archyvinė medžiaga
3. <http://www.laskaunas.lt/naujienos/akademikas-algimantas-miskinis-in-memoriama-architekturos-milzinui/>

Virginijos Valuckienės nuotrauka